

kende: Jeg har Sympati med Sagen, men er magtesløs og kan ikke gennemføre, hvad jeg ønsker at gennemføre. Hvis det er saaledes, saa er der sikkert ikke noget at gøre i denne Sag. Man kunde jo opfordre Regeringen til, hvis den mangler Lovhjemmel paa dette Punkt, at søge at faa dette Hul i Lovgivningen udfyldt, skabe sig en saadan Lovhjemmel, at den ikke behøvede at finde sig i en Krænkelse af Grundloven som den, der her er foregaaet. Det er muligt, at det er et vanskeligt Spørgsmaal, men det er sikkert ikke vanskeliggere, end at det meget let maa kunne løses. Man kan jo, som sagt før, henvise til Lovgivningen andre Steder, hvor man har løst dette Spørgsmaal paa en retfærdig og billig Maade over for Arbejderne. Men skulde det være saaledes, at Pengemændene ere de stærkeste, og at Regeringen og Lovgivningen ere de svage, som ikke kunne komme de smaa og forurettede til Hjælp, maa Arbejderne heraf uddrage den Lære, at det gælder i Fremtiden endnu langt stærkere at slutte sig sammen om deres Organisationer. Det er herigennem, de have deres eneste Værn, thi et Værn hos Lovgivningsmagten kunne de ikke faa. Ville Arbejderne altsaa værne om deres Rettigheder, da have de kun et at gøre, og det er at gøre deres Organisationer saa stærke som vel muligt, alle som en slutte sig sammen om dem; saa kan det muligvis blive den Magt, der er i Stand til at faa Bugt med det tredie Ting, det, der staaar bagved og i mange Tilfælde over Lovgivningsmagten. For øvrigt skal jeg udtale en Tak for meget af det, som den ærede Minister udtalte. Dette, at han viser Sympati for Arbejderne i dette Spørgsmaal, vil sikkert glæde mange Arbejdere at høre. Det var dog muligt, at en Henstilling fra hans Side til disse Dampskibsrederier alligevel ved den mægtige Indflydelse, som han dog i Virkeligheden sidder inde med ifølge hele sin Stilling, ikke vilde lyde helt forgæves. Hvis den ærede Minister vilde gøre det gældende, naar Kontrakten foreligger til Underskrift, var det dog muligt, at der kunde ske en Forandring paa dette Omraadé, saa at disse Arbejdere fik den samme Ret, som andre Borgere have haft uantastet her i Landet.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem for Ribe (Busk), som udtalte sig om denne Sag i Lørdags, og jeg kan da ikke andet end straks gøre opmærksom paa den uhyre Forskel, der er mellem de Udtalelser, vi hørte fra den

ærede Finansministers og den ærede Ordførers Side og saa de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for Ribe. Der er en uhyre Forskel, men der er jo ogsaa en uhyre Forskel mellem disse Mænd. Det ærede Medlem for Ribe er jo aldrig den Mand, der holder meget af den saglige Debat. Fra min Side var dette Forslag blevet motiveret rent sagligt uden et eneste Angreb til nogen Side, paa noget Parti eller paa mine Kolleger i Finansudvalget fordi de ikke havde sluttet sig dertil. Over for denne rent saglige Fremstilling af Sagen benyttede det ærede Medlem for Ribe Lejligheden til at rejse et stærkt fanatisk Angreb paa Arbejdernes Fagorganisationer, en Ting, som slet ikke havde noget med den foreliggende Sag at gøre, fordi det Forslag, vi have stillet fra vor Side, ikke er et Forslag, der søger at værne enkelte Foreninger, Partiforeninger, men det er et Forslag, som i al Almindelighed værner om Arbejdernes Organisationer, og som lige saa fuldt vil værne om de kristelige Foreninger, for hvilke det ærede Medlem for Ribe jo altid er Talsmand, som det vil værne om de socialdemokratiske Fagforeninger. Den Gang det ærede Medlem fremsatte disse stærke og ubeføjede Angreb, blev der fra Tilhørernes Side her i Salen stillet Anmodning til ham om at fremkomme med Eksempler, og han fremkom da med et Eksempel oppe fra Randers. Det er en Historie, som har staaet at læse i adskillige Blade, vistnok særlig Højreblade, som have givet en helt igennem falsk Fremstilling af denne Sag. Jeg skal da oplyse, at den Sag, som det ærede Medlem omtalte oppe fra Randers mellem en Mester og hans Folk, blev indanket for Arbejdsgivernes Domstol. Arbejdsgiverne dømte fuldstændig i de andre Svendes Favør, fandt, at deres Optræden havde været rigtig, at der ikke var noget ved denne Sag at gøre. Og saaledes ere de fleste af de Historier, som staa at læse i upaalidelige Blade; naar man ser rigtig paa dem, vil det vise sig, at i Virkeligheden have Arbejderne intet Overgreb begaaet, men været i deres fulde Ret. Den Historie, som det ærede Medlem saaledes har fundet, duer ikke, og jeg vil ikke raade ham til at rejse langt med den; i hvert Fald vil han i Forsamlinger, hvor der er Folk, som kende de virkelige Forhold, komme meget uheldigt af Sted, hvis han benytter den. Jeg skal fortælle det ærede Medlem en anden Historie, som han sikkert kan bruge paa sine Rejser ude i Landet. Det er et Tilfælde ovre fra Aarhus.